

Samling af Afgørelser

Sag C-182/13

**Valerie Lyttle m.fl.
mod
Bluebird UK Bidco 2 Limited**

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Industrial Tribunal (Northern Ireland))

»Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — kollektive afskedigelser — direktiv 98/59/EF — artikel 1, stk. 1, første afsnit, litra a) — begrebet »forretningssted« — metode til beregning af antallet af afskedigede arbejdstagere«

Sammendrag – Domstolens dom (Femte Afdeling) af 13. maj 2015

1. *Socialpolitik — tilnærmelse af lovgivningerne — kollektive afskedigelser — direktiv 98/59 — anvendelsesområde — begrebet forretningssted — selvstændig og ensartet fortolkning*

[Rådets direktiv 98/59, art. 1, stk. 1, første afsnit, litra a), nr. i og ii)]

2. *Socialpolitik — tilnærmelse af lovgivningerne — kollektive afskedigelser — direktiv 98/59 — anvendelsesområde — metode til beregning af antallet af afskedigede arbejdstagere — lovgivning, der fastlægger en pligt til at informere og høre arbejdstagerne ved afskedigelse af mere end 20 arbejdstagere i et særskilt forretningssted i en virksomhed inden for en periode på 90 dage — lovlig*

[Rådets direktiv 98/59, art. 1, stk. 1, første afsnit, litra a), nr. i) og ii)]

1. Begrebet forretningssted i artikel 1, stk. 1, første afsnit, litra a), nr. ii), i direktiv 98/59 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser skal fortolkes på samme måde som det begreb, der er omhandlet i samme afsnits litra a), nr. i).

Der er nemlig intet i ordlyden af artikel 1, stk. 1, første afsnit, litra a), i direktiv 98/59, som giver anledning til at antage, at ordene »forretningssted« eller »forretningssteder« i samme afsnit i denne bestemmelse skal tillægges en forskellig betydning. Den omstændighed, at lovgiver giver medlemsstaterne et valg mellem løsningerne i artikel 1, stk. 1, første afsnit, litra a), nr. i), og litra a), nr. ii), i direktiv 98/59 tyder på, at begrebet forretningssted ikke kan have en fuldstændig forskellig rækkevidde, afhængigt af hvilken en af de af lovgiver opstillede løsninger den berørte medlemsstat vælger, og at en sådan forskel desuden ikke stemmer overens med den i syvende betragtning til direktiv 98/59 understregede nødvendighed af at fremskynde tilnærmelsen af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelse. Begrebet forretningssted, der ikke er defineret i direktiv 98/59 er et EU-retligt begreb, som ikke kan defineres med henvisning til medlemsstaternes lovgivninger. Begrebet skal derfor undergives en selvstændig og ensartet fortolkning i Unionens retsorden

(jf. præmis 26, 38, 40, 41 og 53 samt domskonkl.)

2. Artikel 1, stk. 1, første afsnit, litra a), nr. ii), direktiv 98/59 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke er til hinder for en national lovgivning, der fastlægger en pligt til at informere og høre arbejdstagerne ved afskedigelse af mere end 20 arbejdstagere på et særskilt forretningssted i en virksomhed inden for en periode på 90 dage, men ikke i tilfælde, hvor det samlede antal afskedigelser på samtlige forretningssteder eller på visse forretningssteder i en virksomhed under samme periode når op på eller overstiger tærsklen på 20 arbejdstagere.

Det er i denne forbindelse blevet fastslået, at når en virksomhed består af en eller flere enheder, der opfylder kriterierne i dom Rockfon (C-449/93) og dom Athinaiki Chartopoiia (C-270/05), er det den enhed, hvor de arbejdstagere, der berøres af afskedigelsen, er placeret for at udøve deres hverv, som udgør et forretningssted som omhandlet i artikel 1, stk. 1, første afsnit, litra a), i direktiv 98/59.

En fortolkning af begrebet forretningssted som samtlige forretningssteder i en virksomhed er dels i strid med formålet om at sikre en ensartet beskyttelse af arbejdstagernes rettigheder i alle medlemsstater, dels medfører den meget forskellige byrder for de virksomheder, som skal opfylde informations- og høringskravene i henhold til direktivets artikel 2-4 afhængigt af den berørte medlemsstats valg, hvilket ligeledes vil være i strid med det af EU-lovgivers forfulgte mål om, at disse byrder skal være sammenlignelige i alle medlemsstater.

Det følger af det ovenstående, at definitionen i artikel 1, stk. 1, første afsnit, litra a), nr. i), og litra a), nr. ii), i direktiv 98/59 kræver, at der tages hensyn til de afskedigelser, der isoleret set er blevet foretaget på hvert forretningssted isoleret set.

(jf. præmis 33, 42, 44, 49 og 53 samt domskonkl.)